

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 226

гр. София, 16.06.2022 г.

**С. ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Недялка Н. Нинова

Членове: Анелия М. Игнатова
Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Анелия М. Игнатова Въззивно частно
наказателно дело № 20221800600331 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 и 8 от НПК.

Образувано е по подадена от В. ПЛ. В. частна жалба срещу
определение № 51 от 04.05.2022 г. на РС С., постановено по ЧНД № 233/2022
г. по описа на същия съд, с което е потвърдено постановление на РП С. от
11.03.2022 г. за прекратяване на наказателното производство по пр. пр. №
785/2021 г. по описа на РП - С., досъдебно производство № 174/2021 г. по
описа на РУ- С..

В жалбата по същество се сочи, че съдебните изводи са необосновани,
тъй като приетата от прокурора фактическа обстановка не съответства на
събраните в хода на досъдебното производство доказателства - свидетелката
Х. не е присъствала в момента на доближаването и ръмженето на кучето и не
отговаря на истината, че кучето е застанало на земята и пострадалата В. го е
хванала с две ръце.

Твърди се, че кучето е нападало и други хора и те са посочени от В.,
макар да не са подавали сигнали за това; както и че от страна на
компетентните институции не са предприети необходимите за случая мерки
срещу кучето и не са проведени превантивни действия в населеното място за
предотвратяване на възможността за други подобни случаи.

Макар в жалбата да не е формулирано конкретно искане към С. окръжен съд, по същество с нея се иска отмяна на атакувания съдебен акт и постановлението на прокурора, като бъдат дадени указания за провеждане на допълнително разследване с цел изясняване на фактическата обстановка около процесното куче, в частност колко хора са пострадали от него, в каква степен и какви грижи са полагани по отношение на него от стопаните на кучето.

С. ОКРЪЖЕН СЪД, като обсъди доводите в жалбата и се запозна, както с атакувания съдебен акт, така и с постановлението за прекратяване и с материалите по досъдебното производство, за да се произнесе, взе предвид следното:

Частната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 243, ал. 7 от НПК, от лице, което разполага с право на жалба, но по съществото си е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С постановлението от 11.03.2022 г. прокурор при Районна прокуратура С. е прекратил на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК наказателното производство по пр. пр. № 785/2021 г. по описа на РП - С., досъдебно производство № 174/2021 г. по описа на РУ- С..

Прието е от прокурора от фактическа страна, че на 10.07.2021 г. около 19.30 часа В.В. излязла от вилата си на адрес ул. „Атанас Узунов“ № 1 в с. Г., общ. С.. По пътя си към съседната улица В. се спряла да разговаря със свидетелката В. К. и тогава към В. се приближило куче порода „немска овчарка“, разпознато от последната като кучето от имота на В. А. и С. Х.. Според В., за кучето не били полагани грижи и то било оставено само в двора на имота, без храна и вода. Посочено е от прокурора, че малко след като се приближило до пострадалата, кучето започнало да ръмжи, след което се нахвърлило срещу нея и направило опит да я ухапе в областта на лицето, при което тя инстинктивно се предпазила с ръце. Макар кучето да не успяло да я ухапе по лицето, последвало ново нападение от негова страна, при което то отново скочило и нахапало последователно В. по предмишниците и на двете ръце. След като кучето застанало отново на земята, пострадалата успяла да го хване с ръцете си за козината в областта зад врата му и последвало влаченето ѝ по пътя на няколко метра, при което тя получила охлузвания и по краката. Свидетелката К. през цялото време се опитвала да извика кучето, за да му даде хляб и то да преустанови нападението. Когато кучето избягало, дошъл съпругът на В. и я повикал екип на Спешна помощ, който я откарал във ФСМП С.. Видно от заключението на СМЕ, при пострадалата са установени следните травматични увреждания: множествени разкъсно-контузни рани в областта на горните и долните крайници, охлузвания и кръвонасядания в контактните зони, усложнение на нараняването в областта на горен крайник, изразяващ се в развитието на абсцесно огнище, наложили оперативна интервенция и лечение. Констатираните от вещото лице травматични

увреждания и настъпилото усложнение, преценени в тяхната съвкупност, представляват временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Прокурорът посочил в постановлението, че съгласно изискана справка от ОА С., В. А. и С. Х. не са извършвали регистрация на куче на територията на с. Г., като по отношение на същите не са регистрирани и сигнали за нападения срещу други лица от тяхното куче.

Въз основа на така обсъдената фактическа обстановка, прокурорът от РП С. достигнал до извод, че от обективна страна е налице съставомерен признак на деянието „неполагане на достатъчно грижи“ от страна на собственика на кучето, тъй като животното е било оставено без надзор и е напуснало двора на имот, който не се обитава постоянно, както и че на кучето не е била осигурявана храна и вода, които обстоятелства евентуално са станали причина за напускането на двора и за осъществяване на нападението. Установено е, според прокурора, и нарушение на изискванията за отглеждането на кучета от страна на стопаните им, тъй като кучето не е регистрирано по надлежния ред в съответната община.

Прокурорът посочил, че за съставомерността на деянието по чл. 325в, ал. 1 от НК, е необходимо и настъпването на определен престъпен резултат, а именно причиняването на тежка или средна телесна повреда на пострадалото лице, като в конкретния случай на пострадалата са причинени телесни увреждания, отговарящи по своя медикобиологичен критерий на лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК.

С тези аргументи, прокурорът прекратил наказателното производство поради липса на извършено престъпление. Препис от постановлението прокурорът от РП С. указал да се изпрати на Община С., за преценка на основанията за ангажиране на административно-наказателната отговорност на собствениците на кучето, в рамките на компетентността на ОА.

Постановлението на РП И. е било обжалвано от пострадалата В.В. с доводи, аналогични на изложените по-горе. С атакувания съдебен акт РС С. приел, че изводът на прокурора за отсъствие на извършено престъпление от общ характер е правилен и законосъобразен, като потвърдил постановлението от 11.03.2022 г.

След като извърши собствен анализ на събраните в хода на досъдебното производство доказателства, настоящата инстанция констатира, че фактическата обстановка – такава, каквато е установена при проведеното разследване, е правилно анализирана от страна на прокурора. Извършеното от страна на представителя на държавното обвинение сравнително подробно обсъждане на всички събрани доказателства и взаимната им съпоставка са коректни, законосъобразни и обосновани. Действително, в постановлението на прокурора (л. 1 от същото, ред втори отдолу нагоре) пострадалата В. неправилно е записана с фамилията на собственичката на кучето – Х., но тази очевидна техническа грешка не може да доведе до формиране на извод за липса на съответствие на приетата от прокурора фактическа обстановка със събраните в хода на досъдебното производство доказателства, какъвто аргумент се излага в частната жалба до настоящата инстанция. Несъмнено е, че прокурорът в постановлението не е излагал твърдение, че собственичката на кучето С. Х. е присъствала на инцидента. Без значение е и дали при нападението на кучето е имало паузи, след като констатираните от вещото лице по СМЕ травматични увреждания и настъпилото усложнение, преценени в тяхната съвкупност, представляват временно разстройство на здравето, неопасно за живота – лека телесна повреда.

Анализът на материалите от досъдебното производство сочи несъмнено, че от обективна страна е налице съставомерен признак на деянието „неполагане на достатъчно грижи“ от страна на собственика на кучето, поради оставянето му без надзор и неосигуряването на достатъчно храна и

вода. За съставомерността на деянието по чл. 325в, ал. 1 от НК, обаче, е необходимо и настъпването на определен престъпен резултат - причиняването на тежка или средна телесна повреда на пострадалото лице. В конкретния случай на пострадалата са причинени телесни увреждания, отговарящи по своя медикобиологичен критерий на лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК, поради което наказателната отговорност на собствениците на кучето В. А. и С. В. в случая не може да бъде ангажирана. Установено е, че от страна на посочения от В. като пострадал от същото куче К. Г. също не са заявени съставомерни телесни увреди, а в Община С. не са постъпвали сигнали за други нападения от животното.

Законосъобразно прокурорът от РП С. е указал да се изпрати на Община С. препис от постановлението за прекратяване на наказателното производство, за преценка на основанията за ангажиране на административно-наказателната отговорност на собствениците на кучето, в рамките на компетентността на ОА.

В заключение, обсъдената фактическа обстановка не дава основания да се приеме наличие на извършено престъпление от конкретно лице, в какъвто смисъл е и изводът на първоинстанционния съд, сторен при потвърждаване на постановлението на РП С. за прекратяване на наказателното производство. Възприетото от представителя на държавното обвинение и от първостепенния съд в тази насока почива на вярна и обективна интерпретация на събраните в хода на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства, и на коректен анализ на правната природа на престъплението по чл. 325в, ал. 1 от НК.

Изчерпана е и възможността за извършването на допълнителни действия по разследването, които биха могли да допринесат за достигането до изводи, различни от вече направените такива за липсата на извършено престъпление.

Пострадалата В.В. би могла да реализира правата си срещу собствениците на кучето по гражданскоправен ред.

По изложените съображения и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК, С. ОКРЪЖЕН СЪД

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 51 от 04.05.2022 г. на РС С., постановено по ЧНД № 233/2022 г. по описа на същия съд, с което е потвърдено постановление на РП С. от 11.03.2022 г. за прекратяване на наказателното производство по пр. пр. № 785/2021 г. по описа на РП - С., досъдебно производство № 174/2021 г. по описа на РУ- С..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____